

A Cine era chemat la lucrarea profetică?

- ❖ Putem cădea în greșeala de a crede că profeții erau niște „supraoameni”. Dar Moise se scuza spunând că nu are ușurința cuvântului (Ex. 4:10); Isaia spunea că are buze necurate (Is. 6:5); Ieremia credea că era prea tânăr pentru această lucrare (Ier. 1:6).
- ❖ Despre Ilie, care a îndrăznit să-l amenințe pe împăratul Ahab cu o mare secetă din cauza nelegiuirii lui, se spune că „era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi” (Iac. 5:17).
- ❖ După ce a fost protagonistul unei mari minuni, Ilie s-a prăbușit cu totul în fața amenințării cu moartea venite de la împărăteasa Izabela (1 Împ. 19:2-4).
- ❖ Este clar că Dumnezeu nu Își alege profeții pentru că sunt desăvârșiți. Ce vede în ei? Iubirea lor pentru Dumnezeu și disponibilitatea lor de a-L asculta.

B Cum se purtau profeții?

- ❖ Ca purtători de cuvânt ai lui Dumnezeu, profeții și prorociile se străduiau să trăiască la înălțimea chemării lor (1 Sam. 12:3-4). Poporul îi cunoștea ca „om al lui Dumnezeu”, „om cu vază” (1 Sam. 9:6).
- ❖ Cei care nu voiau să le primească mesajul îi urau și îi amenințau (1 Împ. 22:8, 27). Dar, în ciuda presiunilor la care erau supuși, profeții își transmiteau mesajul cu credincioșie.
- ❖ Micaia s-a înfățișat înaintea a doi împărați, a 400 de profeți care dădeau un mesaj favorabil și a unui sol care îl sfătuia să se adapteze împrejurărilor (1 Împ. 22:10-13). Totuși, a rămas neclintit și a refuzat să spună altceva decât ce i-ar fi descoperit Dumnezeu (1 Împ. 22:14).
- ❖ Nu erau desăvârșiți, dar erau bărbați și femei ai rugăciunii, credincioși Cuvântului, slujitori ai lui Dumnezeu și ai poporului Său (1 Sam. 12:23; Ier. 42:4).

C Ce lucrare făceau profeții?

- ❖ Printre altele, profeții îndeplineau următoarele lucrări:
 - Față de împărați:
 - (1) Îi ungeau (1 Împ. 19:16)
 - (2) Îi încurajau când făceau binele (2 Cron. 15:8)
 - (3) Îi mustrau când făceau răul (1 Împ. 21:20)
 - Față de preoți:
 - (1) Îi mustrau când făceau răul (Mal. 2:1-2)
 - Față de popor:
 - (1) Îi învățau căile lui Dumnezeu (Mica 6:8)
 - (2) Le arătau păcatul (Is. 58:1)
 - (3) Îi chemau la pocăință (Ezec. 18:32)
 - Față de noi:
 - (1) Și-au pus mesajele în scris (2 Cron. 13:22)

D Ce femei au avut darul profeției?

- ❖ Vechiul Testament menționează cinci femei prorocițe.
 - (1) NOADIA. A fost o prorociță falsă în vremea lui Neemia (Neem. 6:14).
 - (2) SOȚIA LUI ISAIA. Nu știm dacă este numită prorociță pentru că avea acest dar sau pentru că era soția profetului (Is. 8:3).
 - (3) MARIA. Ca prorociță, a condus femeile în cântare după trecerea Mării Roșii. De asemenea, și-a ajutat frații să conducă poporul în timpul călătoriei prin pustie (Ex. 15:20; Mica 6:4).
 - (4) DEBORA. A avut dubla funcție de prorociță și judecătoare și a condus poporul în lupta împotriva lui Sisera, împreună cu Barac. După victorie, a înălțat o cântare profetică de laudă (Jud. 4:4-9; 5:1).
 - (5) HULDA. A fost consultată de Iosia cu privire la cartea Legii care fusese găsită. Pe lângă faptul că a răspuns la frământarea împăratului, i-a spus cuvinte de încurajare (2 Împ. 22:14-20).

E Ce caracteristici aveau falșii profeți?

- ❖ Nu toți cei care profețeau o făceau pentru că primiseră un mesaj de la Dumnezeu (Ier. 14:14). Care era mesajul lor și de ce îl transmiteau?
 - Își inventau propriile profeții (Ezec. 13:2, 17)
 - Spuneau ce voiau oamenii să audă (Ezec. 13:16)
 - Nu vorbeau împotriva păcatului (Ezec. 13:22)
 - Urmăreau un câștig personal (Ezec. 13:19)
- ❖ De ce ar vrea cineva să spună că vorbește din partea lui Dumnezeu, când știe că nu este adevărat? Autoamăgire? Dorința de a obține recunoaștere, câștiguri financiare sau de alt fel?
- ❖ Cel mai trist lucru în privința falșilor profeți este că există oameni care îi ascultă și îi urmează. Le place ce spun, pentru că nu le cere efort și nu le tulbură conștiința. Dar a le urma calea duce doar la moarte.
- ❖ Adevăratul profet avertizează întotdeauna cu privire la pericolele păcatului și îi încurajează pe oameni să fie credincioși, indiferent de consecințe.

ANEXĂ: CHEMAREA PROFETICĂ A LUI ELLEN G. WHITE

După prima sa viziune, Ellen era puțin dispusă să-și exercite lucrarea profetică. Cu o sănătate șubredă și o educație școlară redusă, această tânără de 17 ani se simțea nevrednică și incapabilă să-și ducă la îndeplinire chemarea.

La o săptămână după prima viziune, a avut o a doua viziune, în care a fost avertizată cu privire la problemele cu care avea să se confrunte. După multă rugăciune și încurajată de câțiva frați, Ellen și-a acceptat în cele din urmă chemarea.

În mai puțin de douăzeci de ani, după ce a primit multe viziuni și sprijinită de soțul ei, James White, contribuise la punerea temeliiilor Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea (organizată oficial în 1863).